

16. Gele Waterlelie, plomp (<i>Nuphar</i>)				
17. Lisch (<i>Iris</i>)			gedrag tegen- over zout	
18. Zwanebloem (<i>Butomus</i>)			dito	
19. Krabbescheer (<i>Stratiotes</i>)			dito	
20. Rood Kroos (<i>Azolla</i>)			De beide soorten?	
21. Madelief (<i>Bellis</i>)			veel in zoute weilanden?	
22. Wilde Bertram (<i>Achillea Ptarmica</i>)			zoutmijdend?	

Is U bereid de vindplaatsen nauwkeurig op een kaartje aan te geven? Wij zenden U het (de) kaartje(s) dan toe

Mogen wij U blijvend als medewerker noteren?

Bezit U een herbarium van planten uit uw omgeving, dat wij zouden mogen inzien?

Wij houden ons aanbevolen voor andere plantenopgaven en voor adressen van e.v. medewerkers.

DE COMMISSIE.
Frankenstraat 31, Den Haag.

Nederlandsche Zwerfsteen. — De Heer L. B. Bos, Hoofd der school te Bergumerheide heeft in „Natura” een aanbieding geplaatst van collecties van 30 stuks Nederlandsche Zwerfsteen met naam en vindplaats, tegen zeer billijken prijs, om propaganda te maken voor de steenen studie. Die aanbieding heeft blijkbaar veel succes gehad, want de Heer Bos schrijft ons:

„Wat heb ik me met die aanbieding wat op de hals gehaald: soms 8 bestellingen per dag! En alles moet in m'n vrijen tijd gereed gemaakt worden; uitzoeken, hameren, boenen, nummeren, enz. Het is een heele toer om behoorlijke stukken te krijgen, niet te klein, maar ook niet te groot, want 10 pond is er zoo maar. Maar enfin, ik geloof toch, dat dit de manier is om de steenenstudie meer populair te maken.

Zou U daartoe ook niet kunnen meehelpen door een artikeltje, een woord van aanbeveling in „De Levende natuur” of zoo?”

Heel graag wil ik dat doen, en wel op staanden voet bij deze. Het is n.l. een keurige collectie, die de heer Bos verzendt, waarin ook minder gewone zwerfsteensoorten, zooals schriftgraniet en scolytus-zandsteen en ook, de minder gemakkelijk kenbare van de plutonische gesteenten, als dioriet, gabbro, diabas, syeniet vertegenwoordigd zijn. Vaak genoeg wordt ons gevraagd naar een middel, een boek, determineerlijst of zoo, om de zwerfkeien op naam te leeren brengen en er is toch zeker geen beter middel hiertoe dan het vergelijken met een keurcollectie van goede typische stukken van de gewoonlijk 't meest voorkomende steensoorten. Wel moet men niet verwachten, hiermee nu ieder gevonden steenstuk zoo maar direct zonder moeite te kunnen determineren! De variatie is groot en de onderscheiding voor die steensoorten berust op eigenschappen van de

mineralen, die eigenlijk alleen met het polarisatiemicroscoop in slijpplaatjes kunnen worden waargenomen.

Maar toch, met een hulpmiddel als deze collectie voor ruggesteun en dan met een goed boek er bij, dat de samenstelling en kenmerken der gesteenten beschrijft, komt een ernstig amateur geoloog wel in den zadel. Het is al haast alles gewonnen, wanneer hij hiermede over het doode punt heenkomt, dat voor de meeste steenverzamelingen het eindpunt beteekent, n.l. doordat na ettelijke mislukte pogingen om de meegebrachte keien op naam te brengen de meening zich vastzetten gaat, dat het voor een gewoon mensch onmogelijk is om daar achter te komen.

Nu ben ik, gezien bovenstaanden brief, wel huiverig om alle keien-liefhebbers onder de lezers aan te raden bij den Heer Bos zoo'n collectie aan te vragen; aan materiaal zal het hem nog niet zoo spoedig mankeeren in zijn keienrijke provincie; maar wat een tijd en moeite het moet kosten al die collecties zoo netjes pasklaar te maken, laat zich zoo'n beetje indenken!

J. HEIMANS.

De klopjacht op de kanarie. — Niet, dat ik nu zoo bijzonder mijn best heb gedaan, al keek ik wel eens uit. 't Was vanmiddag echter louter toeval. Aan kanaries dacht ik, eerlijk gezegd, op dat oogenblik heelemaal niet. En daar hoor ik boven me, in een eik, een vreemd geluid. 't Was een mooi vogellied. — Zou dat . . . Ja, dat was stellig kanarie-gezang. Het vogeltje zat hoog in het topje van den eik. Kleuren kon ik niet aan hem onderscheiden; 'k had trouwens ook geen kijker. Maar aan den overkant van den weg, ook nog al hoog in een boom, stiet een vogeltje enkele loktonen uit. Dat vogeltje was groenachtig; het kopje was niet donker. Natuurlijk het wijfje. Een poosje later hoorde en zag ik de vogels weer.

'k Hoop, dat de vogels nu maar in de buurt blijven en — dat ik deze lente een nest vind.

Kotten, bij Winterswijk, 30 Maart 1927.

G. J. MEINEN.

Het Oude Mirdummer Klif. — „Uit de dagbladen zal U waarschijnlijk zijn bekend geworden, dat door onze Vereeniging dezer dagen werd aangekocht het bekende Oude Mirdummer Klif, liggende aan den Oostelijken uitlooper van Gaasterland in Friesland. Dit Klif is het eenige, hetwelk nog in ongerepten staat aanwezig is; de beide andere n.l. het Roode Klif en het Mirnser Klif, werden reeds van hun eigenaardig karakter ontdaan door afgraving en egaliseering. Het Bestuur onzer Vereeniging was daarom van meening, dat de gelegenheid, welke zich voordeed om het Oude Mirdummer Klif aan te koopen, niet ongebruikt mocht voorbijgaan.

Met den aankoop was een bedrag van meer dan f 5000,— gemoeid en nu er van alle kanten een beroep wordt gedaan op de Vereeniging voor het behoud van het Nederlandsche landschap, is deze uitgave uit den aard der zaak bezwarend.

Wij zijn er van overtuigd, dat de aankoop van het Oude Mirdummer Klif in ruimen kring zal worden toegejuicht, niet alleen door de geologen, doch ook door hen, die het eigenaardig schoon van de Zuiderzeekust kennen en weten te waardeeren. De steile rand van Scandinavisch diluvium met het groene strand er onder vormen een rustpunt voor het oog van hen, die op de Zuiderzee zeilen en van verre reeds doemt, als een baken in zee, het unieke profiel op. Verdwijning van het Oude Mirdummer Klif zou voor de *Nederlandsche zeilers* bij het rondzwalken een aantrekkelijkheid te minder — inderdaad een verlies — beteekenen!

Wij vertrouwen, dat U het behoud van het Klif van harte zult toejuichen en wij hopen, dat U de finantieele lasten, uit dezen aankoop voortvloeiende, wilt verlichten door het beschikbaar stellen van een gift of dat U de Vereeniging op andere wijze wilt steunen.

Reeds mochten wij steun ondervinden van een geestdriftig zeiler, die ons uit eigen beweging f 100,— toe zond, toen hij uit de dagbladen het behoud van het Oude Mirdummer Klif vernam. Het adres der Vereeniging is Heerengracht 540."

Bovenstaande ciculaire is rondgezonden door de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten en zal, naar wij hopen, haar uitwerking niet missen want zeilers zijn doorgaans niet karig. En ook een niet-zeiler doet zeker nog wel eens mee.

T.